

Harmadszor a Törvényszék tévesen értelmezte és szubszumálta a Bizottság által előírt, a vitatott támogatási program alapjául szolgáló ideiglenes keretet. Az ideiglenes keret nem követeli meg a kijárási korlátozások által érintett vállalkozások életképességének veszélyeztetését. A támogatások célja nem a nehéz helyzetben lévő vállalkozások támogatása, hanem sokkal inkább az érintett vállalkozások átmeneti támogatása az érintett ágazatokban való működésük folytatása, valamint a költséges és visszafordíthatatlan szerkezetátalakítások elkerülése érdekében. Ezért az ideiglenes keret éppen hogy nem a vállalkozás egészét figyelembe vevő, hanem a bezárások által érintett ágazatokat alapul vevő megközelítést ír elő.

Negyedszer a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék az EUMSZ 5. cikk (4) bekezdésében foglalt arányosság elvének értelmezése során is tévesen alkalmazta a jogot. A vállalkozás egészét figyelembe vevő támogathatósági kritérium nem alkalmas és nem is szükséges a támogatási program azon célkitűzésének eléréséhez, hogy a koronavírus-járvány okozta bezárások által érintett ágazatok számára a fedezetlen állandó költségek kompenzálása révén lehetővé tegye működésük folytatását. Az alapul szolgáló támogathatósági kritérium által okozott súlyos versenytorzulás a támogatási program – elhibázott – céljára tekintettel nem is arányos. A vitatott támogatási program arányossága nem igazolható kizárólag a költségvetési források takarékos felhasználásának követelményével, annál is inkább, mivel az állandó költségekre nyújtott támogatást a kedvezményezett fizikai kiskereskedőknek a nyereségességüktől és tőkéjüktől függetlenül nyújtják.

2023. március 10-én benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Lengyel Köztársaság

(C-147/23. sz. ügy)

(2023/C 155/54)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: M. Owsiany-Hornung, J. Baquero Cruz meghatalmazottak)

Alperes: Lengyel Köztársaság

Kereseti kérelmek

Az Európai Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

- állapítsa meg, hogy a Lengyel Köztársaság – mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen az uniós jog megsértését bejelentő személyek védelméről szóló, 2019. október 23-i (EU) 2019/1937 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek, ⁽¹⁾ és nem közölte az említett rendelkezéseket a Bizottsággal – nem teljesítette az ezen irányelv 26. cikkének (1) és (3) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;
- kötelezze a Lengyel Köztársaságot, hogy fizessen a Bizottságnak olyan átalányösszeget, amely az alábbi összegek közül a magasabbnak felel meg: i) 13 700 euró napi összeg és az említett irányelvben az áttűrtetésre megállapított határidő lejártát követő nap és a jogsértés megszüntetésének napja, vagy ennek hiányában a jelen eljárásban hozott ítélet kihirdetésének napja közötti napok száma szorzatának megfelelő összeget; ii) 3 836 000 euró minimális átalányösszeget;
- amennyiben az első franciabekezdésben megállapított kötelezettségzegés a jelen eljárásban hozott ítélet kihirdetésének időpontjáig fennáll, kötelezze a Lengyel Köztársaságot, hogy az ítélet kihirdetésétől számítottan minden egyes késedelmes nap után addig a napig, amíg a Lengyel Köztársaság eleget nem tesz az irányelvből eredő kötelezettségeinek, fizessen a Bizottságnak 53 430 euró összegű kényszerítő bírságot; és
- a Lengyel Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az (EU) 2019/1937 európai parlamenti és tanácsi irányelv hatékony rendszert hoz létre a magán- vagy közjogi szervezetekben dolgozó vagy azokkal kapcsolatban álló személyek védelmére, ha bizonyos területeken bejelentést tesznek az uniós jog megsértéséről.

Az irányelv 26. cikkének (1) bekezdése szerint a tagállamoknak 2021. december 17-ig kellett hatályba léptetniük azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljenek az irányelvnek. E cikk (3) bekezdése értelmében a tagállamoknak továbbá haladéktalanul közölniük kellett a Bizottsággal az elfogadott rendelkezések szövegét.

A Bizottság 2022. január 27-én felszólító levelet küldött a Lengyel Köztársaságnak. 2022. július 15-én indokolással ellátott véleményét küldött számára. A Lengyel Köztársaság azonban még nem fogadta el az átültető intézkedéseket, illetve nem értesítette azokról a Bizottságot.

(¹) HL 2019. L 305., 17. o.

2023. március 14-én benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Németországi Szövetségi Köztársaság

(C-149/23. sz. ügy)

(2023/C 155/55)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: J. Baquero Cruz és L. Mantl meghatalmazottak)

Alperes: Németországi Szövetségi Köztársaság

Kereseti kérelmek

A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

- állapítsa meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság – mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen az (EU) 2019/1937 irányelvnek, (¹) és nem közölte az említett rendelkezéseket a Bizottsággal – nem teljesítette ezen irányelv 26. cikkének (1) és (3) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;
- kötelezze a Németországi Szövetségi Köztársaságot, hogy fizessen a Bizottságnak olyan átalányösszeget, amely az alábbi összegek közül a magasabbnak felel meg: i) 61 600 euró napi összeg és az említett irányelvben az átültetésre megállapított határidő lejártát követő nap és a jogsértés megszüntetésének napja, vagy ennek hiányában a jelen eljárásban hozott ítélet kihirdetésének napja közötti napok száma szorzatának megfelelő összeget; ii) 17 248 000 euró minimális átalányösszeget;
- amennyiben az első franciabekezdésben megállapított kötelezettségzegés a jelen eljárásban hozott ítélet kihirdetésének időpontjáig fennáll, kötelezze a Németországi Szövetségi Köztársaságot, hogy az ítélet kihirdetésétől számítottan minden egyes késedelmes nap után addig a napig, amíg a Németországi Szövetségi Köztársaság eleget nem tesz az ezen irányelvből eredő kötelezettségeinek, fizessen a Bizottságnak 240 240 euró összegű kényszerítő bírságot; és
- a Németországi Szövetségi Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetében a Bizottság azt rója fel a Németországi Szövetségi Köztársaságnak, hogy nem teljesítette a 2019/1937 irányelvből eredő kötelezettségeit, amely irányelv hatékony rendszert hoz létre a magán- vagy közjogi szervezetekben dolgozó vagy azokkal kapcsolatban álló személyek védelmére, ha bizonyos területeken bejelentést tesznek az uniós jog megsértéséről.

Ezen irányelv 26. cikkének (1) bekezdése szerint a tagállamoknak 2021. december 17-ig kellett hatályba léptetniük azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljenek az irányelvnek. E cikk (3) bekezdése értelmében a tagállamoknak továbbá haladéktalanul közölniük kellett a Bizottsággal az elfogadott rendelkezések szövegét.

A Bizottság álláspontja szerint Németország még nem fogadta el az irányelv teljes körű átültetéséhez szükséges intézkedéseket, vagy mindenesetre az átültetési határidő lejártá után több mint 13 hónappal nem közölte azokat a Bizottsággal.

(¹) Az uniós jog megsértését bejelentő személyek védelméről szóló, 2019. október 23-i (EU) 2019/1937 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2019. L 305., 17. o.).